

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

† Κυριακή Ἐ' Νηστειῶν.

Μαρίας ὀσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522).

Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος (†305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσης Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὀσίου (†599)· Μαξίμου Κων/πόλεως (†434).

ᾠχος πλ. α', ἑωθινὸν β'.
(Τυπικὸν Τριωδίου §§54-56).
* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος π' ἧ ⚡̣ Κε δ

Θ^{Κε}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου^u_q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Κε}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν^u_q ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου^u_q

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

T^{Κε}
ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι^u_q τον

εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Εν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
τει ει κο να λα βη σαγαρ τον σταυ ρον η κο λη
θη σας τον Χρι στον και πρα τς σα ε ε δι δα α σκες
υ πε ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χεται γαρ
ε πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να
τς δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε
ται Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι ανσου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ κ̣ε ρ̣

Τ^{κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σωμεν την
 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν και την
 α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συ νη
 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
 κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε
 Δόξα.

Κ^{κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
 σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε

νω ω σας τα μνη μα τα ^{u q} α νω στρα τι ω ται τον τα
 φον ε φυ λατ τον ^{u q} κα τω τους απ αι ω νος νε
 κρου ου ους ε ξα νε στη σας ^{u q} παν το δυ να με
 και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^{u q}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Κε}
Χ αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος ^{u q}
 χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις Σε ^{u q}
 χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με ^{u q} η
 τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε ον ^{u q}
 πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
 των ^{u q} και προ σκυ νουν των τον το κο ον σου ^{u q}

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

^{Κε}
Κ υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
 σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ^{u q} ο Πε
 τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
 γω ω ω ε δει λι α σα ^{u q} λη στης ε θε ο λο γη

σε κα γω ηρ νη σα μην σε⁹ α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την²² η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου⁹ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με⁹

Δόξα.

Κ^{Κε}υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων⁹ και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον²² τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η μερος⁹ ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε²² και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γε ρ σιν⁹ υ περ υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ
μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
ξα α σοι⁹

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Α^{Κε}πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α⁹
η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα⁹

α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε ο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ
σω πει α πα αυ στωσ πα νυ μνη τε πα να γι ι
α εις το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\text{π}^{\text{η}}$ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγελος προ σε φθεγγετο ταις μυροφοροις ^u ₉ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ^u ₉ ο σωτηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος ^u ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u ₉

Λι ανθρω ι μυροφοροι εδρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι ^u ₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Αγγελος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε ^u ₉ την α να στα σιν δε Αποστολοις ει ει
πα α τε ^u ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u ₉

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σωτηρ ^u ₉ εν η χσ εν
το Αγγε ε λσ προς αυ τα σφθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^u ₉ ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

^{u q}
τι

Π ρο σκυ νδ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ υ τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α ^{v' 22} Α λλη λδ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^υ ₉ ^υ ₉ A λλη

λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω

τη ηρμου ρυ σαιμουτην ψυ χην εκ γλω σσης δο λι ι

ι ι ας ^υ ₉

T οισ ε ρη μι κοισ ζω η μα κα ρι α ε στι

θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοισ ^υ ₉ ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ

μα τι ^υ ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ ₉

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στωσ

Ἀντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
ει θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοῖς εἰρηκοσίμοις τὰς ἀυλάς προ
σβώμεν Κυρίου χαράς πολλῆς πλησθεῖς χάσ
να πεεεεεμπω

Επι οἰκονομίας φοβητέλεσι
οὐ γένοιτο πυρὸς γὰρ ἐκεῖ φλέγον ἀπαντὰ ἀσχρο
οὐκ ὄντων

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνευ
ματι Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ωνῶν ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι ζωοποιῶν ἀξι
α ἐξ οὐρανῶν ἐμψυχούται ὡς ἐν Πατρὶ
ἀματεκαὶ Δοοοοογω

Προκείμενον.

Αναστήθι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ὄνομα
σου βασιλεὺς εἰς τοὺς αἰῶνας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,

διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ⁹

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας ⁹

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁶

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁶

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η ²² πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ⁹

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶις, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σ^ε ε ξα λειψον το α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^ε ε ποι οι η σα^ε ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε^ε

Ιδ^ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη^Δ και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ^ε

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δε ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομια μη εξαλει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ και
το Πνευμα σ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την αγαλι α σιν του σω τη
ρι ου σ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη αγαλι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα ναγγελει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στην Σιων και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος και ελεησον με ο θεος

Τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν. ̂χ

ᾠχος πλ. Νη ς

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μ̂ προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σ̂ να ον φε ρων τ̂ σω ματος ο
ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ
σπλα αγ χνω σ̂ ε ε λε ε ε ε ει
Κ ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τ̂ς αι ω νας
των αι αι ω ω ω νω ων α α μην
Τ ^{Νη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι
τρι ι β̂ς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις
γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μά αρ τι ι ι ι ι α ις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μϞ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σϞ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σϞ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μϞ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σϞ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σϞ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς Ὁσίας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγῇ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὸν Πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεϊκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν τῷ εὐφραϊνομένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω· Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὡσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε ἐσθῆτα· ἀλλὰ μή με ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκείνον ἐκπέμφεις.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραίνετο πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι, ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασιάνοις κατεκρίθη· ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν ἀνύμφευτε Μῆτερ
εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος,
ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἔτερος. Κανὼν τῆς Ὁσίας Μαρίας.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Κύματι θαλάσσης.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην πανηγυρίζοντι, φῶς
μοι κατάπεμψον, παρισταμένη Ὁσία τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ
Χριστῷ πειρασμῶν παντοίων με τοῦ βίου διασώζουσα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ὁ ἀπερίγραπτος καὶ
προαιώνιος, ὀλοφαῆ σε ἀστέρα ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ
γινώσκων Κύριος τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Δόξα.

Θείων ἐνταλμάτων, σεμνὴ ἀγνοοῦσα, θεῖον εἰκόνισμα, Θεοῦ
ἐρρύπωσας· θεία προνοία δὲ πάλιν ἀπεκάθηρας πανεύφημε,
θεωθεῖσα πράξειςιν, Ὁσία ταῖς ἐνθέοις σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ᾠ τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς ἀφάτου σου,
συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην, ταῖς Μητρός σου
παρακλήσεσιν ὡς ἀγνὴν καὶ ἄμωμον Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ
μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ
Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς
παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος
ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου
Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε
Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως

κηρύττομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω με ἐκ τοῦ πυρός, ῥῦσαι τῆς γεέννης τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς εἰμι Κύριε· Λάζαρος δὲ πένης τῇ στερήσει ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόκκινον καὶ βύσσινον, ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Τῆς ᾠδίας. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας, ἐγγισάσῃ πράξεις ταῖς ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἄδου, συντρίψας σθένει Θεότητος, πύλας τῆς μετανοίας σοι, ἀνοίγει Πάνσεμνε· πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον τῆς ἀμαρτίας, μακρόθυμε τὴν πρὶν γεγενημένην, ὄπλω Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήσει ἀνέδειξας, ὄπλα δαιμόνων ἅπαντα, καὶ πανουργεύματα, ὅλως τροπομένην εὐσπλαγχνε.

Δόξα.

Λύτρον ὑπὲρ ἀπάντων, τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα, λουτρῶ τῶ τῶν δακρύων, σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται, λέπραν δεινὴν νοσήσασαν, κακίστης πράξεως, ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γάρ, θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων ἅπασι τοῖς ἀμαρτάνουσι λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ᾠδίας.

Κοντάκιον. ᾠχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις Χριστοῦ Νύμφη σήμερον, τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθη, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν

ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου θεάσασθαι, ἱερῶς αοίδιμε, τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς ἴλυν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἀλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεπον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με πάσης ἁμαρτίας καὶ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι τοῖς καταφεύγουσι πίστει τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἄδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν

θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου καὶ Φαῦστου διακόνων, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου καὶ Ἀκουτίωνος. (†305)

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ἰανουάριον.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδαν
Ἀπρίλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτη.

Εἰς τοὺς Πρόκουλον, Σῶσσον καὶ Φαῦστον.

Σὺν τῷ Προκούλῳ Σῶσσον, ἀλλὰ καὶ Φαῦστον,
Πρὸ κουλεοῦ κύψαντος ἔκτεινε ξίφος.

Εἰς τὸν Δισιδέριον.

Δισιδέριος τὴν δέριν δοὺς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.

Εἰς τὸν Ἀκούτιον.

Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντημήθητί μοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Τιμοθέου ἄρχοντος Καμπανίας, οἳ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· καὶ τελευταῖον μὴ ὑπενδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται· καὶ ταύτης διασωθεῖς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, καὶ ξίφει καὶ αὐτὸς τὴν κάραν τμηθεῖς, τελειοῦται.

Γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὔσα καὶ μονογενῆ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπολέσασα τεθνηκότα, καὶ ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τούτου στέρησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἐλθοῦσα, ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπηρωρημένον ῥάκος, τὸ τοῦ Ἁγίου φέρον ἐκτύπωμα· καὶ εἰς νοῦν λαβοῦσα ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἱὸν τῆς Σουμανίτιδος, θεόθεν κινηθεῖσα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφυῶς, ἀντεσχημάτισε τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδός, τέθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκόνης· καὶ κατὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὸ στόμα, ὁμοίως καὶ τὰ καθεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰμωγῆς καὶ θερμῶν δακρῶν ἔλεγε· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησον τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενῆς μοί ἐστιν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικαμφθεῖς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυνακί. Τοῦτο τὸ παράδοξον θεασάμενοι ἅπαντες οἱ συνεληλυθότες εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ νέου, ἐξεθαμβήθησαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Ἰανουάριος ὑπῆρξε ἐπίσκοπος Βενεβένδου τῆς Ἰταλίας, κατέστη δὲ πολιούχος Νεαπόλεως, ὅπου καὶ διασώζεται λύθρον ἐκ τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος αὐτοῦ, ὃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς ἱερᾶς μνήμης αὐτοῦ,

ὕγροποιεῖται θαυμαστῶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης. (†303)

Στίχ. ᾿Ήδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνος
Τὴν ἐν ζόφῳ κάθειρξιν ἢ Ἀλεξάνδρα.

Ἀλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἴδοῦσα οὖν τὸν Ἅγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρὸς πληγέντα καὶ μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τροχῷ σιδήροις ὀξέσι διηρμοσμένῳ προσδεθέντα καὶ κατὰ πρᾶνοῦς ἀπολυθέντα καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῆ καταστάντα, καὶ ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἳ δὲ ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ταῦτα οὖν θεασαμένη, καταλιποῦσα τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· καὶ ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα γενομένης ἀποφάσεως ἀποτιμηθῆναι Γεώργιον καὶ Ἀλεξάνδραν, αὕτη μαθοῦσα τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσηύξατο τῷ Θεῷ καὶ παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀπολλῶ, Ἰσαακίου, καὶ Κοδράτου, λιμῶ καὶ ξίφει τελειωθέντων. (†303)

Στίχ. Λιμαγχόνην οἴσαντες Ἀθληταὶ δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι δαιμοναγχόνην.

Ζωμοὺς χύτρας σῆς, τοὺς ἰδρῶτας, Κοδρᾶτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Ἀπολλῶς δὲ καὶ Ἰσαάκιος καὶ Κοδρᾶτος, θεράποντες ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας καὶ φθαρτῆς καὶ βασιλέως θνητοῦ καὶ πιστεύσασαν τῷ Χριστῷ καὶ θανοῦσαν δι' αὐτόν, ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· καὶ παρῶρησιασάμενοι, ἤλεγξαν τὸν βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θηριώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μεθ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλεήσαντα. Ὅργισθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ ὁ βασιλεὺς, προσέταξε βληθῆναι τούτους ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τούτου γενομένου, ἐσκέπτετο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωίας δέ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν Κοδρᾶτον ἐκέλευσεν ἀποτιμηθῆναι, Ἀπολλῶ δὲ καὶ Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι· οἳ καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιεσθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†434)

Στίχ. Μαξιμιανὸς οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἐκ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὠρμητο, υἱὸς γεγωνὸς πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Κατὰ δέ τινα χρεῖαν, τὴν Ῥώμην ἀφείξ, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστάσει καὶ ἀκριβεῖα διαλάμφας, καὶ εὐφυῆς καὶ πολυμαθῆς ἀναγνωρισθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἵρετικοῦ, τοῦ τὸν ἁγιώτατον Σισίνιον διαδεξαμένου, ψήφῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ

ποίμνιον διαποιμάννας ἐπὶ ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀβλαβῆ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. (†599)

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,

Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ καὶ τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολήν, ἀποκειράμενος, προθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μειζόνων δὲ ἀγώνων τῆς ἀρετῆς γεγωνῶς ἐραστῆς, παραγίνεται εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους πιστῶς προσκυνήσας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾷ ὄρος ἀνέρχεται. Κάκεισε Μοναχοὺς εὐρών, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν. Ταπεινόφρων δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξατο χαρίσματα γνώσεως καὶ σοφίας πολλῆς, καὶ βίου Πατέρων Ἁγίων συγγραψάμενος, καὶ ψυχωφελεῖς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ, ἐπισκόπου Βρεσκίας (Brescia) ἐν Ἰταλίᾳ. (†582)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεούνου (Beuno), ἡγουμένου Κλυννόγου (Clynnog Fawr) ἐν Οὐαλίᾳ. (†642)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥούφου (Máel Ruba, Rufus) τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ κοινοβίου Μηλοσταύρου (Applecross) ἐν Σκωτίᾳ. (†722)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φροδούλφου (Frodulphus), τῆς μονῆς Ἁγίου Μαρτίνου ἐν Αὐγουστοδύνῳ (Augustodunum, Autun) τῆς Γαλλίας. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐν Κάμα (Kamske) τῇ Ῥωσίας, ὑπὸ τῶν Μογγόλων τελειωθέντος. (†1323)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰακώβου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Στρώμυν (Stromynsk) ἐν Ῥωσίᾳ. (†1392)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἱερέως τῆς Βορτσουμάνης (Bortsurmany) ἐν Νίζνυ-Νόβγοροδ (Nizhni-Novgorod) Ῥωσίας. (†1848)

Στίχ. Εἰκὼν Ἀλέξιος πιστοῖς μετανοίας,

Καὶ εὐχέτης πέφυκε παντὸς τοῦ κόσμου.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν, διετάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὡς ὑπόδειγμα μετανοίας γενηθείσης.

Στίχ. Ἀπῆρε πνεῦμα, σάρξ ἀπερῶρη πάλαι.

Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Τῆς Ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἁγίας

Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν ραθύμων καὶ ἁμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἐορταζομένην Ἁγίαν.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Ε΄ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου τοῦ Κοκκίνου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Μυστικοῦ Θεολόγου, τοῦ Θεσσαλονικέως, μαθητοῦ καὶ βιογράφου γενομένου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐν ἔτει ,αποθ΄ (1379) κοιμηθέντος.

Στίχ. Θεοῦ φίλος πέφηνας Ἀρχιεράρχα,
Θεὸν ὡς ἐδόξασας λόγῳ καὶ ἔργῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Ε΄ τῶν Νηστειῶν, ἔτι μνήμην ποιούμεθα καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, τοῦ ἐκ Γάνου καὶ Χώρας, τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, πατρὸς καὶ προστάτου τῆς Νήσου Καλύμνου, ὅπου καὶ τὸ σκῆνος αὐτοῦ σῶον καὶ ἀλώβητον διασώζεται.

Στίχ. Σάββα τοῖς πάλαι ἀμιλληθεῖς Ἁγίοις,
σὺν τούτοις δεδόξασαι θαύμασι πλείστοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ΄

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ΄

T ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη

σαν τας πνευματικόν στερωώσον και εν τη
θειαδοξια στεφανώνδοξια ξιωσον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασονθειανβληντης
εκ της Παρθενωςσαρκωσεωςστυψι
στο οοπροφητηςΑββακμκατανοωνε
κραυγααζεδοξατηδυναμεισΚυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητασμπανταεπιτηθεια
δοξιασσυυγααραπειρογαμε Παρθεε
νεεεσχεσενμηητρατωνεπιπαντων
ΘεονκαιτετοκασαχρονονΥιον πασι
τοιοις υμνισισωτηριιανβραβευς

σα

ὠδὴ ς'

Τηνθειανταυτηνκαιπαντιμοντελντεςεορ
τηνοιθεοφρονες της Θεοομητορος δευτετας

χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τε χθε εν
 τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελατρευσαν τη κτισει οι οι θεο
 φρονες παρα τον κτισαυτα αλλα πυροος
 απειλην ανδρειωσαντες και ροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε ο των πατερων Κυρι
 ος και Θεος ευλογητο ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο το οκος της Θεο το κεδιεσωσατο
 το τε με εν τυ πρ μενος νυν δε ε νεο γρ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψα αλλεξαν τον Κυριο ον υ υμνει τε τα
 εργα και υπερουψου ουτε εις παντας τας αι
 ω ωνα α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{Ββ}
 Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον ^ε ^χ και
 η γα λ λι α σε το ^χ πνευ μα μᾶ ^Δ ^ε ^ε ^π ^ι ^τ ^ω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ ^ε ^χ

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

2 ^χ ^{Ββ}
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τῶ ^ε ^χ ι δα γαρ α πο τῶ νυν μα
 κα ρι ^χ ^ε ^σ ^ι ^μ ^ε ^π ^α ^σ ^α ^ι ^α ^ι ^γ ^ε ^ν ^ε ^α ^ι ^ε ^χ

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος ⁶ ^{7x} και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶ ^{7x} και
το ε λε ος αυ τ⁶ εις γε νε αν και γε νε
αν ^χ ^Δ ² τοις φο β⁶ ^{7x} με νοις αυ τον ⁶ ^{7x}

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι
α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ^{7x}

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶ ^{7x}
⁶ ^{7x} δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη ^χ φα ν⁶ ^{7x} εις δι α νοι
α καρ δι ας αυ των ⁶ ^{7x}

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι
α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ^{7x}

5 ^{B8}
^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
 ψω σε τα πει ν8 ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
 θω ων και πλ8 τ8 δν τας ε ξα πε στει λε κε
 ν8 ςς

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 ^{B8}
^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἦχος Βου

A α πασ γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε
 ευ μα α τι ι λα αμ πα α δα χσ με ε νο ο ος
 πα νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α
 υ λωων νο ο ο ο ωων φυ υ σι ις γε ραι αι
 ρσ σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ
 ριν της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο ο
 ρο ο ος και αι βο α α α α τω χαι αι
 ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε

α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

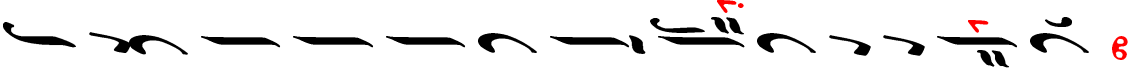

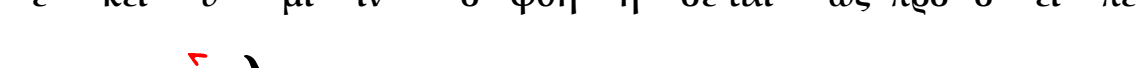
T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

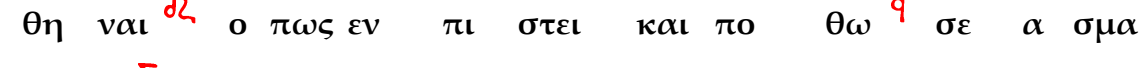
θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ι δα Χρι στο ος ε γη η γερ ται ει πα

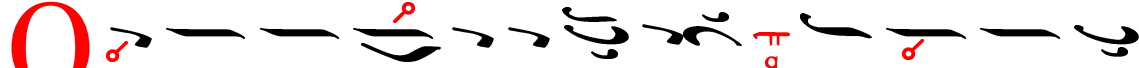

 τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις ^Δ

 εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας ^ε

 ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ^Δ ως προ ο ει πε

 εν τοις φι ι λιοις' ^ε

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Υ πο δειγμα με τα νοι οι ας ^π τοις ε χσ σι

 σε Ο σι α ^ρ Μα ρι α Χρι στον δυ σω ω πει ^π

 εν τω και ρω της νη στει ας ^Δ τσ το η μιν δω ρη

 θη ναι ^ρ ο πως εν πι στει και πο θω ^Δ σε α σμα

 σιν ε ευ φη μω ^ρ μεν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων ^π των θλι βο με

 νων η χα ρα ^ρ Χρι στι α νων η προ στα τισ ^π Παρ

 θε νε Μη τηρ Κυ ρι σ ^ρ αν τι λα βσ μσ και

 ρυ υ σαι ^Δ των αι ω νι ων βα σα νων ^ρ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε τον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε
ω

Α^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δοξα
αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ
τ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
 πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη
 η η η μα α α τος κα θως ε τε χθης εκ
 της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν πως ε
 σα αρ κω ω ω θης οι α σω ω μα ται οι σου ου Α
 α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α
 νε στης οι φυ λασ στοντες σε στρα τι ι ω ω ω ται
 αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ
 νω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα
 τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μν υ στη η η
 ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
 αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

στε ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ
 τδ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος
 α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα
 α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον
 τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
 τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι
 λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
 ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα
 τα λη πτε Σω τη ρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεϊτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ασ πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθεε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αίνεϊτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των

θυ ρων κεκλεισμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α

ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε ε γ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο

σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας με γα

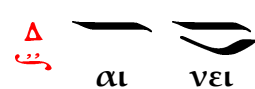
σου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε η σον

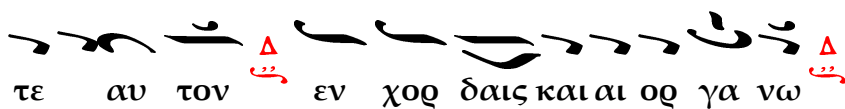
η η μας

Καὶ τῆς Ὁσίας Προσόμοια γ' εἰς δ'.

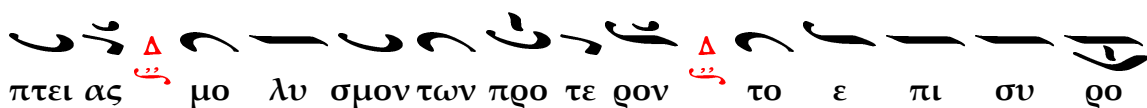
(κατ' ἀπαίτησιν τοῦ ΤΜΕ τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις).

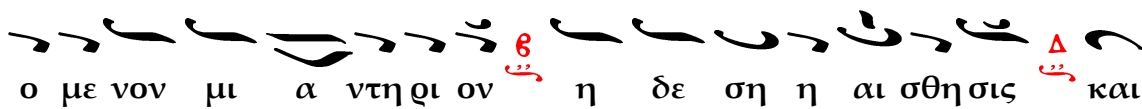
Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·

τε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις

ἐμνευέτω ἡ ψαλμῶν ἡσυχαστῶν

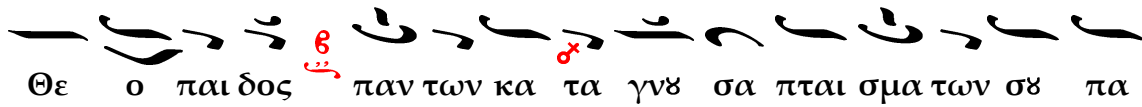

παιδῶν ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

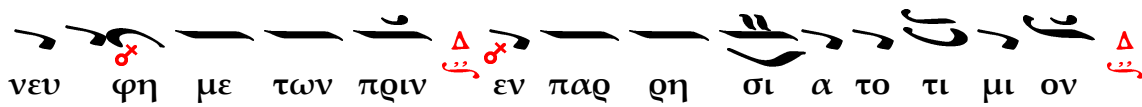

ὁ μόνος ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

καὶ ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

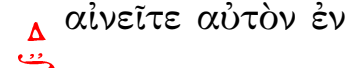

καὶ ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

καὶ ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

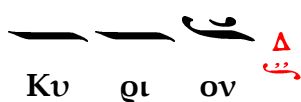

καὶ ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

καὶ ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

καὶ ἡσυχαστῶν ἡσυχαστῶν

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις·

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Κυρίον

Σ ε μενδυ ε κω λυ ε της των σε πτων ε πο

πτει ασ μο λυ σμοντων προ τε ρον το ε πι συ ρο

ο με νον μι α ντηρι ον η δε ση η αι σθησις και

των σοι Θε ο ο φρον πε πραγ με νων η συ νει δη

σις την προς τα κρειτ το να σοι ε πιστρο φην ε νειρ γα σα

το ει κο νι γαρ προσ βλε ψα σα της ευ λο γη με νης

Θε ο παι δος παν των κα τα γνη σα πται σμα των σθ πα

νευ φη με των πριν εν παρ ρη σι α το τι μι ον

ξυ λον προ σε κυ νη σα ας

Στίχ. ζ. Υπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι

και ει ση κς σε της δε η η σε ως μδ

T ο πς προσκυ νη σα σα πε ρι χα ρωσ τς α

γι ρς α ρε της εμ φο δι ον σω τη ρι ω δε

ε στα τον εν θεν γε γονας και σφο δρω ως ε δρα μες την

κα λην πο ρει ει αν και το ρει θρον εκ πε ρα σα

σα το Ι ορ δα νει ον το τδ Βα πτι στδ εν δι αι τη

μα προ θυ μως κα τε σκη νωσας και την των πα θων α
γρι ο τη τα δι α πο λι τει ας η μαυ ρω σας λε
πτυ να σα σα ρ κος εν πα ρ ρη σι α Α ει μνη στε
Μη τε ρ τα οι δη μα τα α

Στίχ. η'. Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου και κα

την θυ νε τα δι α βη η μα τα μ

Ερημονοι κη σα σα των σων πα θων τας ει

κο νας εκ ψυ χης α πη λει ψας το θει ο ει δε

ε στα τον ε ξει κο νισμα εν ψυ χη η γρα ψα σα

ρε των ι δε ε αις και το σθ τον ε πε ρε λαμ

ψας ως και τοις υ दा си κσ φως υ πε ρ βαι νειν μα κα ρι

ε και γη θεν υ πε ρ αι ρε σθαι εν ταις προς Θε ον

σθ εν τευ ξε σει και νυν πα ρ ρη σι α πα νεν δο ξε Μα

ρι α τω Χρι στω πα ρι στα με νη δυ σω πη σον

υ πε ρ των ψυ χων η μω ων

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^{π ρ} και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι ^{π ρ}

Ο ^{Πα} υκ ε στιν η βα σι λει ει α α του Θε ε ου ^{π ρ}

^{Πα} βρω ω ω σι ις και πο ο ο ο σις ^{π ρ} αλ λα δι και

ο συ νη και α σκη σις ^{π ρ} συ υν α γι ι ι ι

α α α α σμω ^{π ρ} ο θεν ου δε πλου σι ι οι ει σε

^Μ λε ευσον ται ε ε εν α α α αυ τη ^{π ρ} αλλ ο σοι

τους θη σαυ ρους αυ των ^{π ρ} εν χερ σι πε νη των α

α πο τι ι ι ι θε ε ε εν ται ^{π ρ} ταυ τα και Δαυ

ιδ ο Προ φη η της δι δα α σκει λε ε ε ε ε ^Μ

γων ^{π ρ} δι ι και ο ος α α νηρ ο ε λε ω ων

^Μ ο ο λην την η με ε ε ε ραν ^{Πα} ο κα τα τρου ^{π ρ}

φων του Κυ ρι ι ου ^{π ρ} και τω φω τι πε ρι πα τω ωων

^Μ ο ος ου μη προ σκο ο ο ο ο ψη ^{Πα} ταυ τα ^{π ρ}

δε πα α αν τα προς νου θε σι ι αν η η μων γε
 Πα ε ε γρα α α απται ο πως νη στευ ο ον τες χρη
 στο τη τα α ποι η η η η σω ω ω ω μεν και
 δω η η μιν Κυ ρι ι ος αν τι ι των ε ε πι ι
 γει ει ω ων τα ε ε που ρα α α α νι ι ι ι α

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠὴ Παφ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι
ιστοις Θεω ^{ν'}₂₂ και επι γης ειρη η νη εν αν
θρωποις ευδοκία ^{ν'}₉

Υμνουμεν Σε ευλογουμεν Σε προσκυνουμεν
Σε δοξολογουμεν Σε ^{ν'}₂₂ ευχαριστουμεν Σοι δι
α την μεγααλην σου δοοαν ^{ν'}₉

Κυριε Βασιλευ ^{ν'}₂₂ επουρανιε Θεε Πα
τερ παντοκρατορ ^{ν'}₂₂ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα ^{ν'}₉

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρτι
ας του κοσμου ^{ν'}₉

Προσδεξαι την δεησιν ημων ^{ν'}₂₂ ο καθημε

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθηναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματά σου (τρὶς)

Κυριεκαταφυγηεγενηθης ημιν εν

γενεακαιγενεα εγωειπα Κυριεελε

ησονμε ιασαιτην ψυχηνμου οτι ημαρ

τονσοι

Κυριεπρος Σεκατεφυγονδιδαξονμε

τουποιειντοθηλημα σου οτισυειο θεος

μου

Οτιπαρασοιπηγη ζωης εντωφωτισου

οψομεθαφως

Παρατεινοντοελεοςσου ουτοις γινωσκου

σισε

Αγιοςο θεος Αγιος Ισχυρος Αγι

οςαθανατοςελεησονημας (τρὶς)

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

Και νυν και αιεις τους αιωνωντων

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἀσματικόν. ^χ

A γι ι ι ος ο θε ε ο ος ^{υ̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Ἦχος ^{π̇ ρ̇} Κε ρ

A να στα ας εκ τϑ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τϑ α α δου ^{υ̇ ρ̇} ε λυσας το κα τα

κρι μα τϑ θα να τϑ Κυ ρι ε ^{υ̇ ρ̇} πα αν τας εκ των πα

γι ι δων τϑ εκ θϑ ρυ σα μενος ^{υ̇ ρ̇} εμ φα νι σας σε

αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ^{υ̇ ρ̇} ε ξα πε στει λας αυ τϑς

ε πι το κη ρυ γ μα' ^{υ̇ ρ̇} και δι αυ των την ει ρη νην πα

ρεσ χες τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ^χ ε λε

ε ε ε ε ε ^{υ̇ ρ̇}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω
 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι
 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι
 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημα
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣ά̣ Κε δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον
 εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων
 ανυμνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν οτι
 ην δοκησε σαρκι ανελθειν εν τω σταυρω και θα
 νατον υπομειναι και εγειραι τους τεθνε
 ωωτας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

^{Κε}
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι ^{u q}τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{u q}ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^{u q}και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^{u q}

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

^{Κε}
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι ^{u q}τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{u q}ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^{u q}και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ου
 ου ου ^{u q}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος π̣ά̣ Κε δ

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

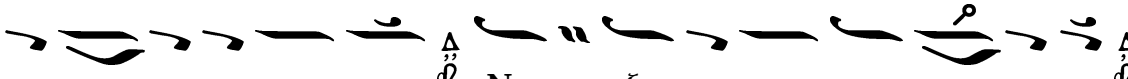
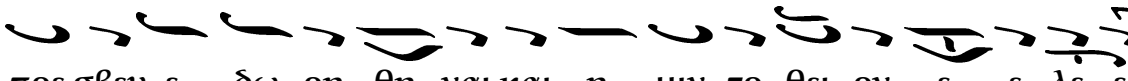
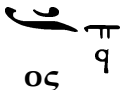
Ε ν σοι Μη τερ α κρι βως ^Δ₉ δι ε σω θη το κα
τει ει κο να ^ρ₂ λα βη σα γαρ τον σταυ ρον ^Δ₉ η κο λη
θη σας τον Χρι στον ^Δ₉ και πρα τῶ σα ε ε δι δα α σκες ^ρ₂
υ πε ρο ρα αν μεν σα ρ κος ^Δ₉ πα ρε ερ χεται γαρ ^ρ₂
ε πι με λει σθαι δε ψυ χης ^Δ₉ πραγ μα τος α θα α να
τῶ ^ρ₂ δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα α λ λε
ται ^Δ₉ Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου ^ρ₂

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

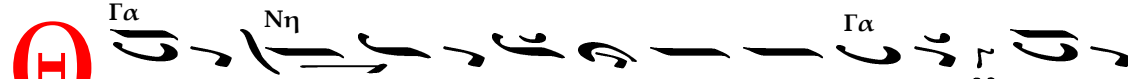
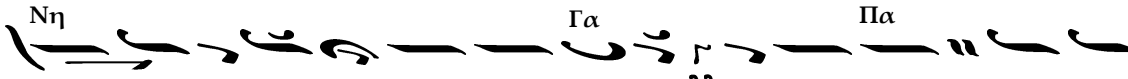

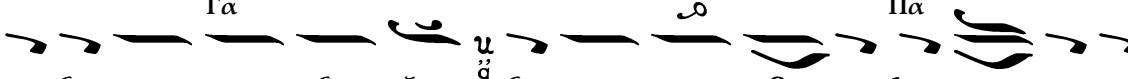

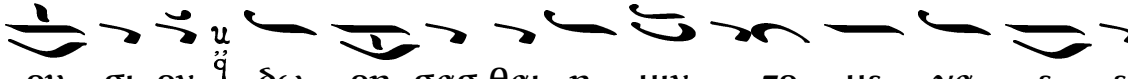
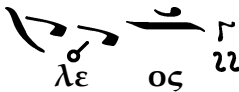
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ᾠδὴ Πα ρ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δ₂ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ₂ δι α βι ι ὀ πα τη ρ η
μων ^Π₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ₂ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^Π₉ α γου πνι αις και νη στει ει αις ι
ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π₉ ο ον πε ρ κα θι

 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ

 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

 ος ^π₉

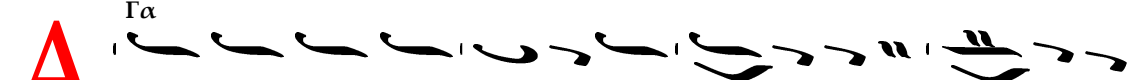

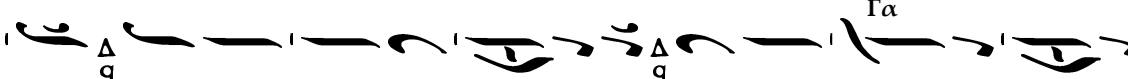
Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^ρ ²²
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ²² δη μοσ

^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ²² Α θλο φο ο ροι Χρι

^{Νη} ^π₉
 στ8 8 τεσ σα α ρα κο ον τα ⁹ δι α πυ ρος γαρ και υ

^{Γα} ^u ⁹ ^{Πα}
 υ δα τος εν δο ξοι ⁹ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε

^{Γα} ^π₉
 δο ο ξα σθη η τε ⁹ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ

^u ⁹
 ου σι ον ⁹ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε

 λε ^ρ ²² ος ²²

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Γα ρ

Α ^{Γα}
 γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

^ρ ^Δ ^{Νη}
 γοι ^Δ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

^Δ ⁹ ^{Γα} ^Δ ⁹
 μων ⁹ δω ρε αν ε λα βε τε ⁹ δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Δόξα.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ϕ

Η παρ νει ασ προ ο τερον με με στω με νη
 πα ντοι οι αις Χρι στῶ Νυμ φη ση η μερον τη με
 τα νοι α ε δει ει χθησ Α γγε ε ε λων
 την πο λι τει ει ει αν ε πι πο θῶ σα δαι
 αι μο νας Σταυ ρῶ το Ο πλω κα τα πα τῶ σα
 δι α τῶ το βα σι λει ει ασ ε φα νης νυμ φη Μα ρι
 α ε εν δο ο ξε

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον Κυριακου Ιωαννιδου του "Καλογηρου".

Ἦχος Πά Πα ρ

A μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
 α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
 η μας

Τὸ τρίτον.

A α γι ος ο ο Θε ε ε ος
 Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
 ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
 σον η η η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Γι υι υι ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

της αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μις

Α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο ο το ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

Ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α γι Νη ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T ο ο ο το ο ο ο ο το ο ο ο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρε ρε ε ρε ρε ου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο ο το ο

τε ε ε ε ρε ρε ε εμ τε ρε ρε ρε ε

εμ

ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α ρα α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος

α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε

ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε

ε τε ρε ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ε

ε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ε ρου ρου τεμ

τε ρε ε ρι ρε ε ε ρου ου ου τε τε

ρι ρε ρι ρε ε ρε ε ε ρι ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρε ε εμ

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

Α θα α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α να το ο ο ο ος

Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η ηε η Ε λε ε ε η η

σο ον η η μα α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α ας

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούια τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.
Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Ἐ΄ Νηστειῶν).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. α΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον και τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ια΄)

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς και διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης και εἰς τὸν αἰῶνα. (ια΄ 8)

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια΄ 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α

τη ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος ο τι ο λι

γω θη σαν αι α λη θει αι α πο των υι ω ων των

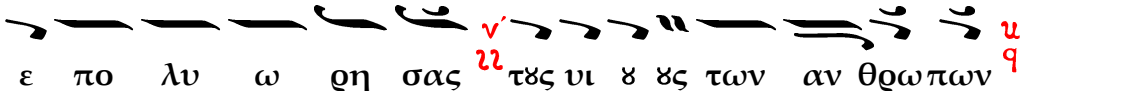
αν θρωπων

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α

τη ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ

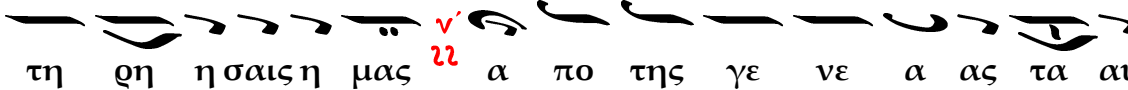
τη ης και εις τον αι ω να

Στίχ. Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι κα τα το υ ψοσ ος

 ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'} ₂₂ τς υ ι ς ς των αν θρωπων ^υ ₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'} ₂₂ και δι α

 τη ρη ησαις η μας ^{ν'} ₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ

 τη ης και εις τον αι ω να α α ^υ ₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

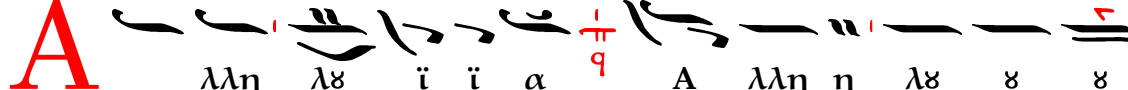
(Ἑβρ. θ' 11-14).

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵματος εἰσῆλθεν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ Αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσω μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου, ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πά ρ

A λλη λς ι̇ ι̇ α ^υ ₉ A λλη η λς ς ς

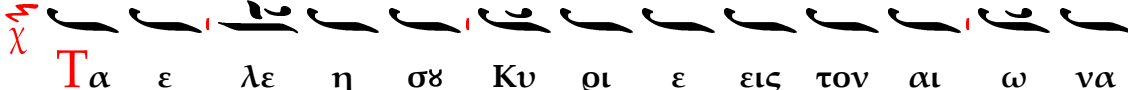
 ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^υ ₉ A α α λλη λς ς

 ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α ^υ ₉

Χ Τα ε λε η σς Κυ ρι ε εις τον αι ω να

 α σομαι ^υ ₉ εις γε νε αν και γε νε αν α πα

γγε λω την α ληθει α α αν σθ εν τω στο μα
τι ι ι ι ι μθ

A λλη λθ ι ι α A λλη η λθ ς ς
ς ς ι ι ι ι α A α α λλη λθ ς
ς ς ς ς ς ι ι α

Χ O τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
σθη σε ται η α λη θει α α α α σθ

A λλη λθ ι ι α A λλη η λθ ς ς
ς ς ι ι ι ι α A α α α λλη λθ ς
ς ς ς ς ς ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε΄ Νηστειῶν (Μαρκ. ι΄ 32-45).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με

ὕμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἂν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Ἦχος ἰΐ Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα φ
ο ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Νη ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ

μ υ υ υ χ υ υ υ υ χ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι μ υ σι ι κ ω ω ω ω ω ω
 ω σ ει κ ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο
 ει κ ο ο ο ν ι ι ι ι ι ι ζ ο ν τ ε ε ε
 ε σ και τ η ζ ω ο ο π ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ο ι ο ι ο ι ζ ω ο π ο ι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
 α α α α α α α α α α δι ι ι ι
 ι ι ι ι το ο ο ο ο ο ο ο ο ν τρι ι σα α
 α α α ι α α α α α α α γι ι ι ι
 ι τον τρι ι ι σα α α α γι ι ο ο ο ο ν
 υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ο ν προ
 σα α α α δο ο ν τ ε ε ε ε σ πα α α α
 α α α σα α αν τ η η η η η η η η η η
 η η ν βι ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η η ην

α α α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε

ε ε ε ε θα α α α α α α α α α

με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι

ι μνα α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α α α α α α

α των ο ο ο ο λωων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αις α ο ρα α α α τωως δο ρυ φο

ρου ου ου με νο ο ον τα α α ξε ε σι ι

ιν Α α αλ λη λου ου ου ου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

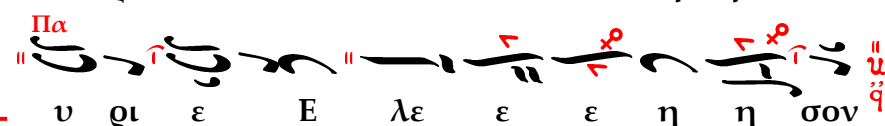
Λειτουργικὰ παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

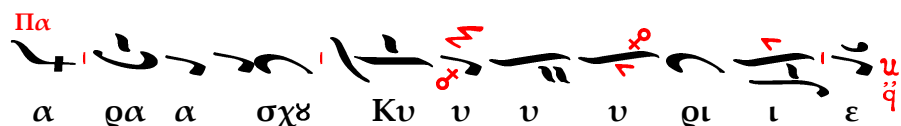
Ἦχος π̣ά Πα ρ

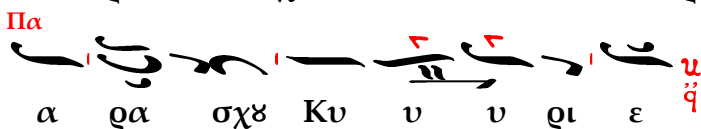
Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

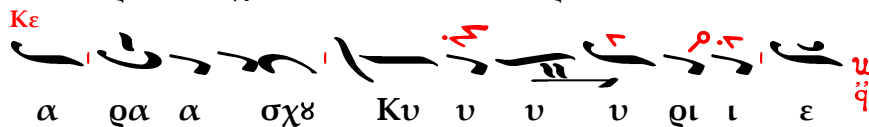
Κ
υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

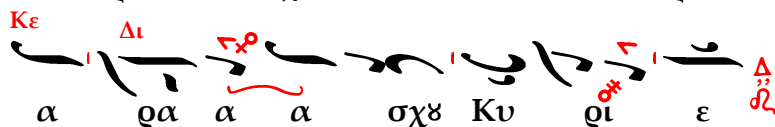
Κ ^{Κε}
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

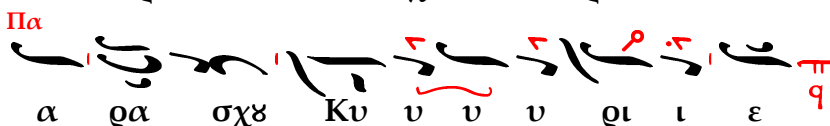
Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π ^{Πα}
α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα}
α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Κε}
α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Κε} ^{Δι}
α ρα α α σχϑ Κυ ρι ε

Π ^{Πα}
α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα}
α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} ἦ
οι οι Κυ υ ρι ε

Σ ^{Πα}
οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ
Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
η η ι σχυς μθ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω
^{Δι} μα α α α α μθ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μθ και
ου υ υ υ υ υ υ στης μθ
Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ς ς ς σι ι ον
^{Πα} και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε
σε ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι λι λι λι λι λι
και ον

(κα' Σεπτεμβρίου ,βη')

I.A.

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθηέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-θ

Α^{Δι} γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η
η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου του ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η

γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α

α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι

οι οι οι υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι

στοι οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο

ο ος ο ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε

ε ε ε λε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο

ο μα α α βα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι

ου ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε

ε ε λε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οις υ

εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ ψι ι

1 1 1 1 1 1 σ το ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι σ

A α μη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η ν α α α μη η
 η η η η η η η η η

A α μη η η η η η η η η η η η η η η η η
 η
 η η α α α α μη η η η γ η η η η η η

η ν

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε υ υ σε ε υ μου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι

οι ε ε ε λε ευ χα α α α ρα α α α α ρι

 ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ

 υ υ ρι ι ι ρι ι ε ε και αι αι αι

 λαι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο

 ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α α

 σου ου ου ου ρου ου ου ου ο ο ο ο ο

 ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε

 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω

 ων

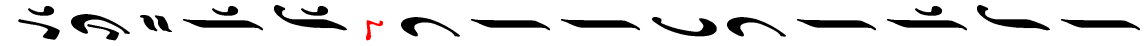

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα

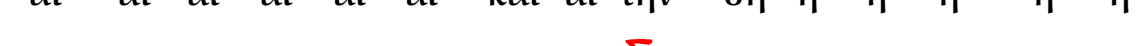
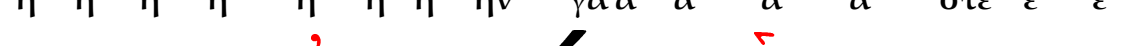
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα

 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ

 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠδὸς Πά

ν-ρ'
δζ-ζζ

Tη ην γαρ ση η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η μη η η τρα α α ρα α α α α αν

 θρο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο νο ο ο ο

 ο ον ε ε ε ε ε ε ποι οι οι οι οι

 οι οι οι ροι οι οι οι οι η θρο νον ε ε

 ποι οι οι οι η η σε ε ε ε ε ε και

 αι αι αι αι αι αι και αι την ση η η η η η η

 η η η η η η η ην γα α α α α στε ε ε

 ε ε ε ε γα στε ε ε ρα α α ρα α α α

α ²²πλα α α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α

α α α α αν ς ς ς ς ς ς ρα α α

α α α νω ω ω ω ω ω ων α α α α α

α α α πει ει ει ει ει ει ρα α α

α α α α α ρα α α α α σα α α α

α Α πει ει ρα γα α α α σα α το ο ο

ε πι ι ι ι ι ι σοι οι οι οι οι οι οι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι ρει ει

ει ρει ει ει ει ει ²²Κε χα ρι ι ι ι ι

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νη η η η η η η η πα α α α α α ρα

α α α α σα α α α α α α η η η η κτι ι

ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ις δο ο ο

ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ξα α α

η κτι σι ις δο ο ο ο ξα α σοι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι
π 9

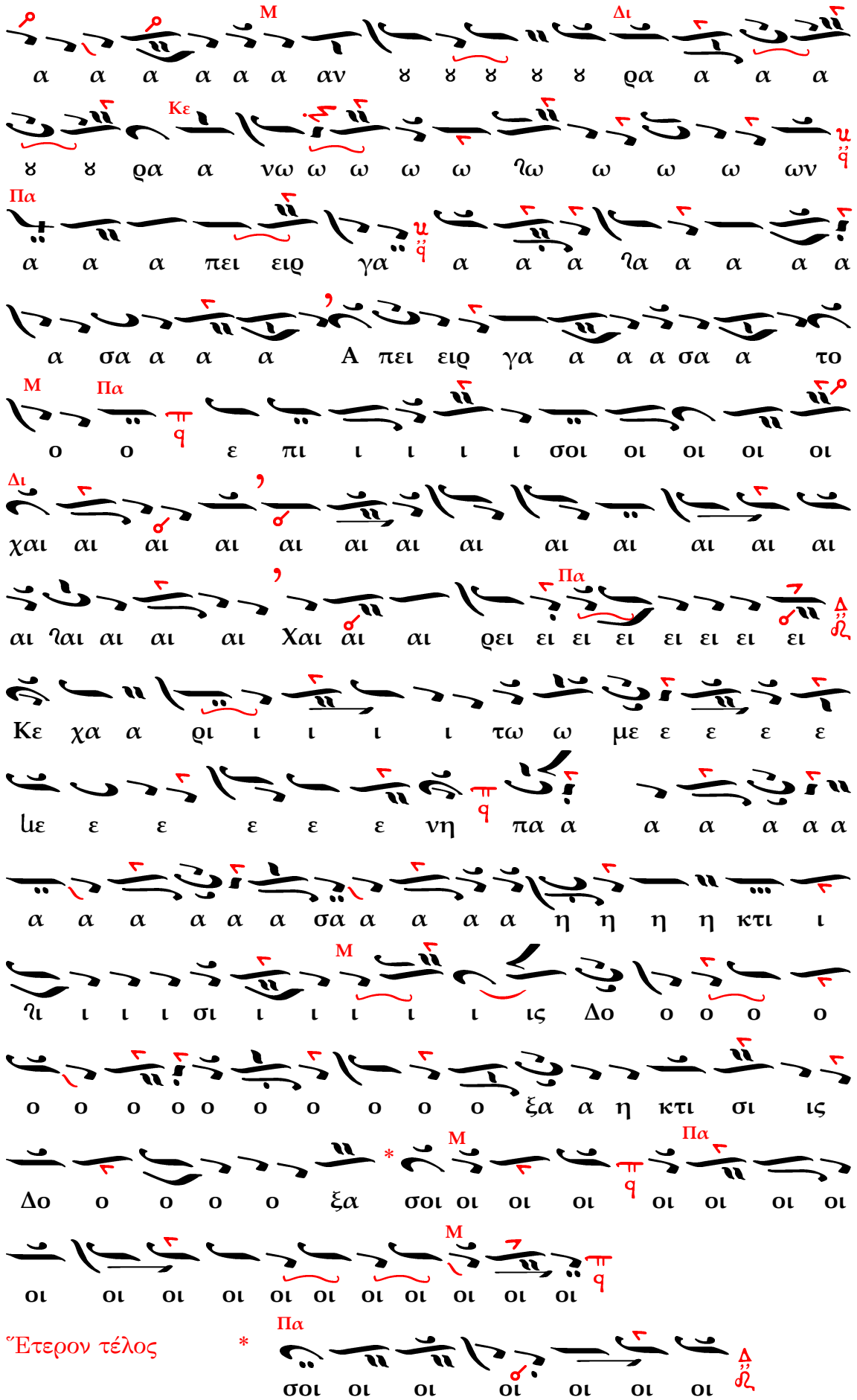
Ἐτονίσθη ἰδ' Ἰουνίου , βι' , ἐξηγήθη ἰ' Φεβρουαρίου , βια' , Ι.Α.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π' Πα ρ

Ζ-ε'

Τη ην γαρ ση η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η ην μη η η η η η η η η μη η
η η η η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νο ο ο ο ο ον
ε ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι η η η θρο ο νον ε ε ποι οι οι οι οι η
σε ε ε και αι αι αι αι αι τη η και αι την
ση η η η η η η η η η η η η η η η ην
στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρα α γα α α πλα α α α α τυ πλα τυ
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ρα α α α α α α γα α α α α

 α α α α α α αν ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α α

 ϝ ϝ ρα α νω ω ω ω ω ζω ω ω ω ων

 Πα α α α πει ειρ γα α α α ρα α α α α

 α σα α α α Α πει ειρ γα α α α σα α το

 Μ Πα ο ο ε πι ι ι ι ι σοι οι οι οι οι

 Δι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι ραι αι αι αι Χαι αι αι ρει ει ει ει ει ει ει ει

 Κε χα α ρι ι ι ι ι τω ω με ε ε ε ε

 λιε ε ε ε ε ε νη πα α α α α α α

 α α α α α α σα α α α α η η η η κτι ι

 ρι ι ι ι σοι ι ι ι ι ι ι ις Δο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α η κτι σι ις

 Δο ο ο ο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 * Έτερον τέλος σοι οι οι οι οι οι οι

Έπονίσθη α΄ Ιουνίου , βι΄ , ἐξηγήθη ι΄ Φεβρουαρίου , βια΄ , ἀντεγράφη ιδ΄ Μαρτίου βιδ΄ , Ι.Α.

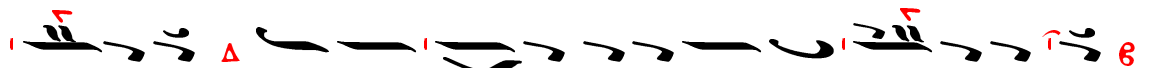
ρα α α α λε ε ε ε λε ρα α α λε ρα
 ρα λε ε ε ε λε ρα α α λε ρα ρα α
 α α λε ε ε λε ρα α α λε ρα ρα λε ε
 λε ρα λε ρα ρα α λε ε Α λλη λ ς ς ς
 α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ ς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

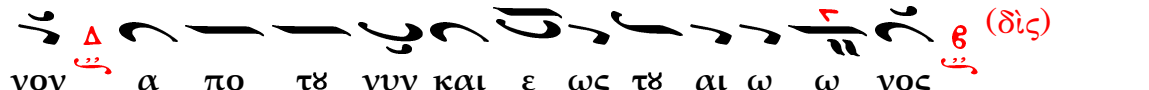
 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα

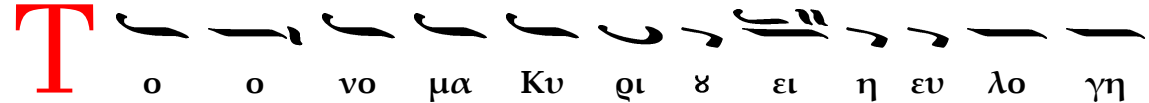
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

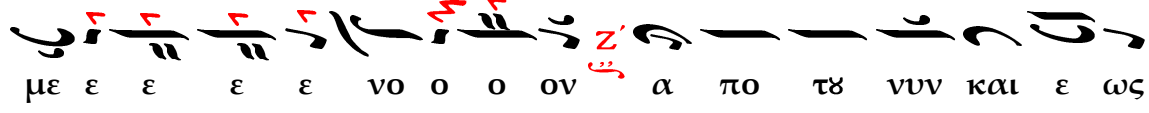
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος